

(המשך מעמוד 19)

מע"ץ להתקשר עם חברה שנראתה לה כבעלת כושרביצוע יעיל.

אברהם שרון ממע"ץ הוא הפקיד היחיד, מבין כל אנשי הוועדה שטיפלה בנושא המיכרו, שהיה לו אינטרס ישיר לגרום לחברת מונעאש לזכות במיכרו. צורת טיפולו בנושא, לכל אורך הדרך ובכל שלבי קבלת ההחלטות, מעידה על כך. פעולתו מעניינת כפימספוטם ל" תופעה החודרת ומתפשטת בארץ, תופעה המאיימת להרוס את שיטת המיכרוים כולה.

עשרות אלפי קבלנים וספקיי-שירותים משתתפים פעמים רבות, מדי שנה, במיכרוים עירוניים וממשלתיים. הם מאמינים כי ועדות המיכרוים פועלות ביושר. ניתוח תוצאות מיכרו זה, במח"ל קה, המוסרת מדי שנה מיכרוים במאות מיכרוים לירות, מוגהה — כי למעשה לא קיים פיקוח שזי ממש על ועדות המיכרוים.

שלב ה':

פקיד אחד קובע

אורך כל הדרך הולך ישראל זיו, פקיד בכיר במע"ץ, שולל עליידי אחד מהברי הוועדה שעסקה באותו מיכרו. ייתכן שאילו היה זיו יודע כי הוא, אישית, יתן את הדק אס יתגלו ליקויים בעבודת הוועדה, היה מתייחס אל הנושא בצורה רצינית הרבה יותר, לא היה זורק את הנושא לוועדת מישנה, ולא היה מקבל ללא בדיקה וחקירה את הסבירי אחד מחבריה. בוועדת המיכרוים ישב אלזני, שראשורובו היו נתונים, לפי חשדות המישטרה, לקבלת שוחד מקבלנים במיכרוים אחרים. הוא לא התעניין, או לא היה איכפת לו, ואולי אף היה שותף, במעשיו של אברהם שרון, מכל מקום, שרון פעל באי-מסריע, והעביר שורה של החלטות — המתגלות, מבדיקת המיסמכים, כלא-חוקיות — כדי לזכות את חברת מונעאש במיכרו.

מדהים להיווכח באינו קלות עלה בידו לרמות את שאר חברי הוועדה, להלעיט אותם במידע כוזב עד כדי כך שחם, מצידם, בלעו את כל הסבריו ואף העבירו אותם, כלשונם — מבלי לדעת, כמובן, את האמת — לידי הפרקליטות. זו, מצידה, על סמך המידע הכוזב, גרמה לשופטי בית-המישפט העליון לאשר את דרך-פעולתה של הוועדה ולאשר את התקשרותה עם חברת מונעאש. בית-המישפט סבר שהוועדה משוכנעת לחלוטין כי החברה מונעאש היא אכן בעלת כושרביצוע מושלם, ותבצע את עבודתה ביעילות ובאחריות, כפי שעשתה בעבר. עתה, חודשים רבים לאחר תום הפרשה, אמר ישראל זיו, בשיחה עם מבקר העולם הזה שאכן: "ועדה זו פעלה לא בסדר, אבל עכשיו הסקנו את המסקנות המתאימות. עכשיו יש לנו שתי חותמות, אחת של ועדה הבודקת את הנתונים להצעות-המיכרוים ומגישה חוות-דעת, והשנייה של ועדה בהרכב שונה, הבודקת באופן עצמאי את חוות-הדעת, והמאשרת בחתימתה כי הכל כשר. בצורה זו ניתן יהיה למנוע בעתיד אי-סדרים, כפי שנתגלו במיקרה זה. זאת באמת היתה מטרת, שגוף אחד גם יבדוק וגם יאשר את המיכרוים."

שימעון ויצר לא הסכים לשוחח עם מבקר העולם הזה, ואמר רק: "כל מה שאומר עלול להפיל אותי. אני רק יכול להגיד לך שאם נותנים בארץ שוחד, זה לא מפני שהספקים מעוניינים בכך, אלא בגלל צורת-העבודה של המנגנון. אני כל הזמן חייתי נפח, וידעתי שבמוקדם או במאוחר העסק הזה עם שרון יתפוצץ."

בבית-המישפט טען ויצר, כי כל המחזור של עבודתו לפי מיכרו זה היה 120 אלף לירות בלבד, וכי הוא הפסיד על כל הי עיסקה. אלת השוחד שילם לשרון, לדבריה, מפני שזה איים על שיערוך ביקורת על עבודתו ויגלה שהוא עובד רע. הוא הודה בתשלום שוחד בסך 500 ל" בלבד. חשבון זה של ויצר אינו מתקבל על הדעת. בממשלה יש למעלה מ-100 אלף מטסים, ומחר הטיפול בהם היה, במוצע, 10 ל" — כך שמתקבל סכום העולה על מיליון לירות.

אך מעבר לפרטים שק עיסקה זה, העוסקת במכשירים חזקניים ל" הוצאת אדם ורבוש, מוזקרת הי שיטת הבחירת שזי ניהוד ענייני הי שיזמן — שיטה הפותחת פתח נרחב להשתיות, לשוחד, זחיפוי מי גביה והחסימת הדרך אל בית-המישפט.

מיים והחלטתי לבוא לישראל, לראות מה העניין עם דייוויד, אולי הוא יוכל לעזור לי."

דייוויד מקבל את הריגה של ברברה כמובן מאליו: "אני אוהב אותה, אז אני אוהב גם את התינוק שלה. זו אשמתי שר היא בהריון! אילו הייתי בא אליה כשר קראה לי, היא לא הייתה נכנסת להריון מגבר אחר, בכלל לא היה גבר אחר." הוא אומר, ואילו ברברה שותקת ואינה מגיבה.

ילד ושמו

לוס-אנג'לס

ברברה נראית מפוחדת ומבוהלת מאד, ולדיברו דמיד: "היא ביקשה ממני שלא אגע בה עד שנישא." משום

כך היא ישנה בחדר-השינה, הוא במיכרו פסת, תוך כסיסת ציפורניים נמרצת היא אומרת, בעצבנות גוברת והולכת, כי היא מאושרת, וכי טוב לה בדירה המצחינה שבה שורר אי-סדר מחריד. היא עדיין לא יצאה מפתח הדירה, ואת כל היום כולו היא מבלה מאחרי השולחן הרעוע ומאזינה לקולותיו של דויד, הדוברים עברית, שבה אינה מבינה אף מילה.

אין לה כל יחס מיוחד לאילת. רצה הגורל, והיא כנראה תלד את ילדה כאן, הכל נראה לה משונה והגבול הקרוב עם ירדן מפחיד אותה. היא מפחדת במייר חד מהפצצות המתפוצצות בישראל בסדר פורמקטים ובכת-יקולנוע, כפי שסיפר לה ארוסה. היא יודעת מראש: היא לא תלך — לא לסופרמרקט, ולא לקולנוע.

בלי סופרמרקט

ובלי קולנוע

דויד מספר כי הם התארסו וחתמו תני אים, ובקרוב יינשאו וא, באופן אוטומטי, תהפוך ברברה אזרחית ישראלית והגזירה לצאת את ישראל בעוד שלושה חודשים תתבטל מאליה. הוא מראה בגאווה מיכתב שהגיע מראש-עיריית לוס אנג'לס, עיר-התאומה של אילת והמברך אותם על נישואיהם הקרובים.

למחרת, בחמש בבוקר, הוא מטלפן ל" מלון שבו שוהה כתבת העולם הזה, לקרוא באוזניה מיכתב-תודה שכתב הנשיא ריי צ'ארד ניקסון לברברה במברג על שירותה הנפלא בצבא-השלוט, ומספר כי זה-עתה שלה לראש עיריית לוס-אנג'לס מיכתב, בו הוא מודיע לו כי הם החליטו לקרוא לילדם הראשון — שאינו משותף להם — בשם אילת, ואילו לילדם השני יקראו לוס-אנג'לס. מבקשת ממנו שיטלפן בשעה מתקבלת יותר על הדעת, הוא נוזף בה ואומר שעליו לקום כי היא צריכה להס" פיק לאכול ארוחת-בוקר, ובכלל מדוע היא הולכת לישון בשעה מאוחרת.

אחר-כך מסתבר, כי עורך-הדין האילתי הולך לישון יומיים בשמונה בערב, ומת עורר בשתיים לפנות-בוקר, על-מנת לע" שות את עבודתו המישפטית. ברברה, הי מורגלת לחיי-לילה, תצטרך להתרגל ל" שעות המורות שבהן מנהל בעלה-לעתיד את חייו. היא תצטרך להתרגל גם לעובד דה שהוא טיבעוני, נודיסט, יראשימיים ומאמין בלהב בתורתו של הגורל מהאראג'י.

והיא לבטח תאלץ להתרגל גם למבטי השכנים, הטוענים כי יצחק גויד הוא "משוגע" היודעים לספר כי גירש את אשתו, אס'בתו, מן הבית לפני שנים אחדות, וכי הוא נוהג להשתזף עירום על המרפסת מבלי שאיש מתושבי אילת, או המישטרה, יוטרד בגינו.

יותר מכל, היא תצטרך להתרגל למבי טים הסקרניים שיפנו אליה מכל עבר, אחרי הכל, אפילו באילת שבה כמעט הכל אפשרי, היא ובעלה-לעתיד יהיו זוג מזור בהחלט.

הפרקליט מאילת - יצחק דויד

לא-נורמלי

העירום דרשה בתוקף תירגום מידי. לי מישמע הסבריו של ארוסה לתמונות, חייכה בביטול ואמרה: "הוא כל-כך קיצוני, שר אני ממש לא מבינה את זה. לכל דבר יש אצלו שני צדדים." או התערב עורך-הדין, והסביר שהוא חושב כי עירום זה יפה. ברברה התפרצה לדבריה, ואמרה בלעג: "אם עירום זה יפה, אז למה לא ראיתי אותך אף פעם עירום?"

לא יכולתי

לעשות הפלה

מי ייד אחר-כך קמה ממקומה, ואז ניתן פיה מקליפורניה נמצאת בחודשים הראשונים להריונה. מצבה זה שונה, כמובן, את התמונה כולה, והסביר פחות או יותר — מה מע" שיה של צעירה יפהפייה ורגישה, שכתבה ספר שירים בשם שיעטון שמיימי, עם גבר שמבחינת גילו יכול להיות אביה, בוודאי שאינו נראה כמו אפולו.

סיפרה ברברה: "אני בחודש הרביעי להריוני, מובן שאבן איננו דייוויד, אביו של התינוק הוא החבר שלי מקליפורניה. הוא לא רצה בתינוק, ואילו אני לא הייתי מסוגלת לעשות הפלה, לא יכולתי להרוג את התינוק. גרמתי הרבה בושות למיש-פחה שלי, אבל הם לא גירשו אותי או התכלו לי. אני חושבת שהם די מודאגים, כשהחבר שלי עזב אותי, לא חשבת פער ברברה, שהבחינה כי מדובר בתמונות

מקוט ועיניים קטנות המתרוצצות ללא-הרף, לבוש בחליפה כחולה בלוייה, כשר מגבת אדומה משמשת לו עניף וכובע. מיצחייה לראשו, ישב מאחרי מכתבתו, שעליה מונחים שלושה טלפונים, עירומת של ניירות ומקלט-טלוויזיה.

האשה הצעירה בת ה-29, הנראית צעירי רה בעשר שנים מגילה ישבה וכססה את צפורניה בעצבנות. ארוסה לא חדל לדבר, כשאינו מניה לה לפצות פה. הוא סיפר כי הוא יהודי יראשימיים המדקדק במיצחת קלות כחמורות, וסירב בכל תוקף להצטלם בחצר ברברה.

מבט נוסף אל תוך חדר-השינה, השרוי באי-סדר מדהים אף מזה שבמישרד ובי מיטבה, גילה כי כתלי חדר-השינה מכוסים תמונות פורנוגרפיות-למחצה, של נשים עירומות מכל המינים ומכל הגדלים. כי מישרד עצמו, מאחרי אחד הארונות, התי גלה לו-חישנה של ירחון הפלויבוי. כאשר נשאל היתודי יראשימיים בדבר התמונות, ונאמר לו כי מזור מאד שאדם המי סרב להצטלם מטעמי דת מחויק בביתו, באופן חופשי, תמונות של נשים עירורי מות, נבהל לרגע, אך מייד התאושש ור השיב: "כתוב בשיר השירים: 'שני שדייך כששכולות הנפן', כשהייתי רווק, זה היה מרגיע מאד להסתכל על תמונות האלה, אחרי כן-אדם יכול לצאת מדעתו, חוץ מזה, אין בזה זימה, זה יפה. אני אוהב עירום, אני בעצמי נודיסט, מסתובב עירום בחוף הנודיסטים בנביעות."